

RESOLUCIÓ del procediment sancionador núm. PS 68/2011, referent a l'Institut Català d'Assistència i Serveis Socials del Departament de Benestar Social i Família de la Generalitat de Catalunya.

Antecedents

Primer.- En data 22/06/2011 va tenir entrada a l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, una denúncia contra l'Institut Català d'Assistència i Serveis Socials (en endavant, ICASS) del Departament de Benestar Social i Família, per un presumpte incompliment de la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal (en endavant, LOPD).

En concret, la persona denunciant, amb domicili a Vallirana, denunciava que havia presentat sol·licitud de reconeixement del grau de la discapacitat, i que la resolució d'aquesta sol·licitud dictada pel Servei d'Atenció a les Persones de les comarques de Barcelona del Departament de Benestar Social i Família (resolució de 08/04/2011 expedient número XXX), en la qual se li reconeixia un determinat grau de disminució, s'havia enviat a una adreça de Lliçà de Munt, on sembla que hi residia una persona amb els mateixos cognoms (i nom diferent) que la persona aquí afectada. La persona aquí denunciant manifesta haver rebut finalment al seu domicili la resolució esmentada, si bé exposa que quan el departament esmentat la va requerir per tal que comparegués a fi d'explicar-li l'error que s'havia produït en l'enviament de la resolució, verbalment se li va informar que *"a lo mejor el grado de minusvalía que hay en la resolución no es mío (por mezclarse los datos)"*.

Adjunt a la denúncia, aportava còpia dels documents següents: sol·licitud de reconeixement de grau presentada davant l'ICASS en data 06/05/2010; Resolució de data 08/04/2011 emesa pels Servei d'Atenció a les Persones de les Comarques de Barcelona per la qual es qualificava el grau de disminució relativa a l'expedient número XXX; justificant de visita als Serveis Territorials de Barcelona de la Direcció General d'Acció Cívica i Comunitària de data 31/05/2011; còpia d'un sobre rebut de Correus amb número d'enviament CD YYY i petició formulada en data 31/05/2011 davant els Serveis Territorials de Barcelona del Departament de Benestar i Família en la que es demana que es recuperi la documentació enviada en domicili incorrecte i subsidiàriament s'assenyali l'adreça i dades de la persona qui hauria accedit a la dita documentació.

Segon.- L'Autoritat va obrir una fase d'informació prèvia (número IP-160/2011), d'acord amb el que preveu l'article 7 del Decret 278/1993, de 9 de novembre, sobre el procediment sancionador d'aplicació als àmbits de competència de la Generalitat (en endavant, Decret 278/1993), en relació amb la disposició transitòria segona de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre, de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades (en endavant, Llei 30/2010), per tal d'obtenir més informació sobre les circumstàncies dels fets i els subjectes responsables.

En el si d'aquesta fase d'informació, l'Autoritat va requerir l'ICASS per mitjà d'escrit de data 07/07/2011, per tal que informés sobre una sèrie d'extrems relacionats amb els fets denunciats. Aquest requeriment fou contestat per l'ICASS mitjançant escrit de data 10/08/2011, registrat d'entrada en la mateixa data, en el qual s'assenyalava el següent:

*“1.- La Resolució de data 08/04/2011 es va cursar a un domicili diferent del què consta en la sol·licitud de la persona interessada.
2. Aquest fet s’ha produït per un error en la introducció de les dades en el sistema d’informació. L’adreça correspon al domicili d’una altra persona sol·licitant amb iguals cognoms i diferent nom.
3.- La notificació al domicili incorrecte va ser acceptada, s’adjunta còpia escanejada.
4.- S’ha procedit a la rectificació en el sistema d’informació d’aquesta dada incorrecta i s’ha tramès de nou la resolució a la interessada.
Així mateix, s’ha enviat un escrit a la persona notificada per error demanant que retorni aquesta documentació.”*

Amb aquest escrit s’aportava còpia de l’avís de rebuda acreditatiu de la notificació de la resolució de 08/04/2011 enviada a una adreça errònia, i còpia d’un escrit de data 10/08/2011 pel qual se sol·licitava a la persona a qui s’havia enviat la documentació erròniament per tal que la retornés al més aviat possible.

Tercer.- També en el marc d’aquestes actuacions prèvies, s’ha comprovat que la Direcció General de l’ICASS del Departament de Benestar Social i Família és l’òrgan responsable del fitxer “Sistema Atenció Persones Disminuïdes” -vigent en el moment de produir-se els fets objecte de denúncia- el qual té com a finalitat la “gestió i tractament de les valoracions de condició legal de disminuït” i que consta inscrit al Registre de Protecció de Dades de Catalunya depenent d’aquesta Autoritat. A aquest respecte, cal afegir que amb posterioritat als fets denunciats s’ha publicat al DOGC, l’Ordre BSF/219/2011, de 5 de setembre, per la qual es regulen els fitxers que contenen dades de caràcter personal gestionats pel Departament de Benestar Social i Família, per mitjà de la qual es deroga el fitxer citat, i en el seu lloc, es crea el fitxer “Sistema d’atenció a persones discapacitades” que té per finalitat la “gestió de les valoracions de condició legal de discapacitat i l’evolució en el món laboral de les persones discapacitades. Tractament estadístic”, del qual també la Direcció General de l’ICASS n’és l’òrgan responsable.

Quart.- En data 14/12/2011, la directora de l’Autoritat Catalana de Protecció de Dades va acordar iniciar procediment sancionador contra l’ICASS per una presumpta infracció greu prevista a l’article 44.3 c) de la LOPD en relació amb l’article 4 de la mateixa llei. Així mateix, va nomenar instructora de l’expedient a la funcionària de l’Autoritat Catalana de Protecció de Dades, ZZZ.

Aquest acord d’inici es va notificar el 19/12/2011 a l’entitat imputada, juntament amb el plec de càrrecs, en el qual es concedia a l’ICASS un termini de deu dies hàbils comptadors a partir del dia següent de la notificació per formular al·legacions, presentar documents i proposar la pràctica de proves que considerés convenientes per a la defensa dels seus interessos.

Cinquè.- En data 06/02/2012 va tenir entrada en aquesta Autoritat un escrit d’al·legacions de l’ICASS de data 31/01/2012.

Sisè.- En data 08/03/2012 la instructora d’aquest procediment va formular proposta de resolució, per la qual proposava que la directora de l’Autoritat Catalana de Protecció de Dades declarés que l’ICASS havia incorregut en una infracció greu prevista a l’article 44.3 c)

en relació amb l'article 4, tots de la LOPD. En el fonament de dret segon d'aquesta proposta de resolució es van analitzar les al·legacions formulades per l'ICASS davant el plec de càrrecs.

Aquesta proposta de resolució fou notificada a l'ICASS el 12/03/2012, sense que en el termini concedit a l'efecte s'hagin formulat al·legacions.

Del conjunt de les actuacions practicades en aquest procediment es consideren acreditats els fets que seguidament es detallen com a fets provats.

Fets Provats

Únic.- El Servei d'Atenció a les Persones de les Comarques de Barcelona del Departament de Benestar Social i Família va dictar resolució de data 08/04/2011 (expedient número XXX) en la qual reconeixia un determinat grau de disminució a la persona sol·licitant, qui havia facilitat a efectes de notificacions el seu domicili a Vallirana, i va enviar la notificació d'aquella resolució a una adreça de Lliçà de Munt, al domicili d'una altra persona amb els mateixos cognoms i nom diferent que la persona aquí afectada. Aquest enviament adreçat a un domicili incorrecte, fou conseqüència d'haver introduït erròniament la dada relativa a l'adreça de la persona sol·licitant en el sistema informàtic de l'ICASS.

La notificació de la resolució esmentada contenia dades especialment protegides, atès que en aquesta es qualificava el grau d'incapacitat i s'hi adjuntava un dictamen tècnic facultatiu de valoració del grau de disminució efectuat en data 05/04/2011, que també contenia diverses dades de salut com ara el diagnòstic, la deficiència, el grau de discapacitat, etc.

Fonaments de Dret

Primer.- És d'aplicació al present procediment el previst al Decret 278/1993, de 9 de novembre, sobre el procediment sancionador d'aplicació als àmbits de competència de la Generalitat, segons el previst a la DT 2^a de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre, de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades. De conformitat amb l'article 5 i 8 de la Llei 32/2010, la resolució del procediment sancionador correspon a la directora de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades.

Segon.- L'entitat imputada no ha formulat al·legacions davant la proposta de resolució, però sí ho va fer davant el plec de càrrecs. A aquest respecte, es considera oportú reiterar a continuació la resposta motivada que donà la persona instructora a l'al·legació que l'entitat imputada havia formulat davant el plec de càrrecs, amb la qual es limitava a reiterar allò que havia manifestat en la fase d'informació prèvia: *"en el sentit que el fet es va produir per error excusable en la introducció de dades del sistema d'informació i que ja s'han adoptat les mesures de caràcter tècnic i organitzatiu necessàries per corregir-la."* I sobre la base d'aquesta única al·legació, es demanava el sobreseïment del procediment sancionador.

Aquesta al·legació basada en l'existència d'un error en la introducció de les dades personals en el sistema informàtic, s'ha de reconduir al principi de culpabilitat. En relació amb aquest principi, val a dir que tant el Tribunal Suprem com el Tribunal Constitucional han declarat

sovint que la potestat sancionadora de l'Administració, en tant que manifestació del "ius puniendi" de l'Estat, es regeix pels principis del dret penal, i un dels seus principis és el de culpabilitat, incompatible amb un règim de responsabilitat objectiva sense culpa.

A aquest principi s'hi refereix l'article 130.1 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, quan estableix que "*només poden ser sancionades per fets constitutius d'infracció administrativa les persones físiques o jurídiques que en resultin responsables, encara que només sigui per simple inobservança*". Així doncs, és exigible el concurs, almenys, d'un principi de culpa. No hi cabria doncs, una responsabilitat objectiva pel mer fet d'una conducta il·lícita.

En aquest sentit, el Tribunal Suprem en diverses sentències, per totes les de 16 i 22 d'abril de 1991, considera que d'aquest element de culpabilitat es desprèn que l'acció o omissió qualificada com a infracció sancionable administrativament, ha de ser en tot cas, imputable al seu autor, per dol o imprudència, negligència o ignorància inexcusable. També l'Audiència Nacional, en la Sentència de 29 de juny de 2001, precisament en matèria de protecció de dades de caràcter personal, ha declarat que per apreciar aquest element de culpabilitat "*basta la simple negligencia o incumplimiento de los deberes que la Ley impone a las personas responsables de ficheros o del tratamiento de datos de extremar diligencia...*".

El Tribunal Suprem, també en casos relacionats amb entitats que tracten dades de caràcter personal, ha establert de manera reiterada que existeix imprudència sempre que es desatén un deure legal de cura, és a dir, quan el subjecte infractor no es comporta amb el grau de diligència exigible.

Així mateix, la sentència del Tribunal Suprem de 25 de gener de 2006, dictada també en l'àmbit de protecció de dades de caràcter personal, es basa en la diligència exigible i estableix que la intencionalitat no constitueix un requisit necessari per tal que una conducta sigui considerada culpable. Segons estableix aquesta sentència, quan es tracten dades de forma automatitzada –com succeï en el present cas- el fet de desconèixer els límits d'aquesta activitat suposa en sí mateix una greu inobservança de la diligència exigible, tenint en compte que està en joc la vulneració d'un dret fonamental.

Per tant, en base a la doctrina jurisprudencial exposada, es considera que no pot prosperar la sol·licitud de sobreseïment basada en l'existència d'un "error excusable", és a dir, en la presumpta manca de culpabilitat en els fets imputats. Es considera que en el cas present concorre una manca de diligència exigible, atès que l'ICASS, com a òrgan responsable del tractament que s'imputa en aquest procediment sancionador, i sobretot tenint en compte la tipologia de les dades (salut) que es tracten en els procediments de reconeixement de grau, havia d'assegurar-se que el domicili introduït en el sistema informàtic era el que pertocava.

Així, en aquells casos en què es tracten dades especialment protegides, i respecte d'un volum considerable de persones de manera que pot donar-se la coincidència en els cognoms de dues persones, com va succeir aquí, la diligència exigible requereix disposar de mecanismes de control o verificació tendents a assegurar que no es produeixi una barreja o confusió de dades, atesos els perjudicis evidents que això podria causar. A aquest respecte, és oportú recollir aquí la manifestació de la persona denunciant quan relatava els fets: "*Presento queja por todo lo ocurrido y me facilitan un duplicado de la resolución con la dirección incorrecta y*

me informan de palabra que a lo mejor el grado de minusvalía que hay en la resolución no es mío (por mezclarse los datos).”

Dit d'un altra manera, si l'ICASS hagués actuat amb la diligència exigible -que ha de ser la màxima quan es tracten dades de salut- en introduir les dades personals de la persona aquí denunciant en el sistema informàtic, hauria d'haver comprovat que l'adreça que introduïa era la que figurava a la sol·licitud de grau de reconeixement efectuada per la persona aquí denunciant. Amb aquesta actuació de verificació, s'hauria constatat l'error en la introducció de dades en el sistema, i sobretot, s'hauria evitat que en una fase posterior, arribés a mans d'un tercer, una resolució que contenia dades especialment protegides.

Des de la mateixa perspectiva del principi de qualitat de les dades consagrat a l'article 4.3 de la LOPD, en virtut del qual les dades han de ser exactes i posades al dia de manera que responguin amb veracitat a la situació actual de l'afectat, a tot l'anterior cal afegir que de la documentació obrant a l'expedient s'infereix que, un cop l'ICASS va tenir coneixement de l'error, tampoc no va reaccionar amb la diligència exigible, a fi de corregir la inexactitud de la dada personal controvertida en tots els suports on aquesta hi figurava.

En efecte, segons consta a les actuacions, es considera provat que la persona afectada va comparèixer davant les dependències del Departament el dia 31/05/2011 per obtenir còpia de la resolució de reconeixement de grau, i segons consta documentat en el justificant de visita expedit pel Departament, la persona afectada feia constar que “(...) puesto que no la había recibido ya que la dirección que tienen es errónea y por un fallo de ustedes” i afegint que “La dirección que consta en la resolución sigue siendo errónea”. Així mateix, també el mateix dia va presentar al registre del Departament, un escrit per mitjà del qual sol·licitava: “Que es facin les gestions adients per tal de recuperar la meva documentació, doncs la remissió errònia es deu a un funcionament anormal de l'Administració. Subsidiàriament a l'anterior, insto em comuniquin l'adreça i dades de la persona que consta a l'avis de rebuda de l'enviament de la meva documentació, per tal de donar inici a l'exigència de responsabilitat que correspongui com a conseqüència de la violació del secret de la correspondència i vulneració de la vigent Llei de Protecció de Dades.”

Per tant, a partir d'aquella data (31/05/2011), al tenir constància de l'error, s'evidenciava la necessitat -ja existent abans, des del moment en què s'introduí la dada errònia- d'efectuar les correccions pertinents per tal d'ajustar-se al previst a l'article 4.4 de la LOPD i article 8.5 del RLOPD, els quals exigeixen cancel·lar i substituir d'ofici les dades inexactes per les dades corresponents rectificades o completades en el termini de deu dies des que es tingui coneixement de la inexactitud. Així, l'ICASS no només havia de rectificar la dada incorrecta en la seva aplicació informàtica sinó que també havia de rectificar-la en la notificació de la dita resolució. I això, en aplicació de la previsió de l'article 27.2 de la Llei 26/2010, del 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya, que en consonància amb l'article 37.2 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, reconeix el dret de la persona afectada d'exigir la rectificació de les dades inexactes que figurin en documents que contenen dades de la seva intimitat, com era el cas. També seria d'aplicació al cas la previsió de l'article 105.2 de la Llei 30/1992, relativa a la rectificació d'errors materials.

És més, tenint en compte la petició expressa de la persona afectada de recuperar la documentació al saber que un tercer havia tingut accés a dades de la seva intimitat, la diligència deguda exigia que l'ICASS actués amb una major celeritat alhora de recuperar la dita documentació i informar del resultat d'aquesta actuació a la persona afectada. Consta però que no ha estat fins el dia 10/08/2011 -és a dir quan l'ICASS ja havia tingut coneixement de la denúncia formulada davant l'Autoritat- que s'han dut a terme accions per recuperar aquella documentació.

Per tot l'exposat, tal com proposava la persona instructora, procedeix desestimar aquesta al·legació.

Tercer.- L'article 44.3.c) de la LOPD, en el seu redactat donat per la Llei 2/2011, de 4 de març, d'economia sostenible, tipifica com a infracció greu:

“Tractar dades de caràcter personal o utilitzar-les posteriorment amb conculcació dels principis i les garanties que estableixen l'article 4 d'aquesta Llei i les disposicions que el despleguen, excepte quan sigui constitutiu d'infracció molt greu.”

En relació amb aquest tipus infractor, l'article 4 de la LOPD, relatiu al principi de qualitat de les dades personals –en la vessant d'exactitud o veracitat-, disposa el següent:

“(…)

3. Les dades de caràcter personal han de ser exactes i posades al dia de manera que responguin amb veracitat a la situació actual de l'afectat.

4. Si les dades de caràcter personal registrades són inexactes, en tot o en part, o incompletes, han de ser cancel·lades i substituïdes d'ofici per les dades corresponents rectificades o completades, sens perjudici de les facultats que l'article 16 reconeix als afectats.

5. Les dades de caràcter personal han de ser cancel·lades quan hagin deixat de ser necessàries o pertinents per a la finalitat per a la qual han estat recollides o registrades. No han de ser conservades de manera que permetin identificar l'interessat durant un període superior al necessari per a les finalitats d'acord amb les quals hagin estat recollides o registrades.

S'ha de determinar per reglament el procediment pel qual, com a excepció, atesos els valors històrics, estadístics o científics d'acord amb la legislació específica, es decideixi el manteniment íntegre de determinades dades.

(…)”

La LOPD ha establert una sèrie de principis i garanties, entre els quals hi figura el principi de qualitat de dades. Aquest principi s'aplica a les diferents fases del tractament de dades de caràcter personal, és a dir, tant en el moment de la recollida de les dades i emmagatzematge d'aquestes, com a qualsevol posterior ús que se'n faci. En aquest sentit, cal assenyalar que l'article 4 de la LOPD integra alhora diversos principis que configuren la qualitat de les dades, de manera que qualsevol que intervingui en la recollida i tractament haurà de complir amb tots ells. Aquest principi és el de proporcionalitat de les dades, que impedeix el tractament d'aquelles dades quan no siguin necessàries o proporcionades a la finalitat que justifica el tractament, i d'acord amb el qual s'haurà de limitar el tractament de dades excessives o bé s'haurà de procedir a la seva supressió; el principi de finalitat, que prohibeix que les dades

personals puguin ser utilitzades per a finalitats incompatibles amb aquelles per a les quals van ser recollides. I finalment, el principi d'exactitud o veracitat que amb l'objectiu de protegir i garantir la qualitat de la informació sotmesa a tractament, exigeix a qui recull i tracta les dades de caràcter personal, vetllar per tal que les dites dades siguin exactes i posades al dia de manera que responguin amb veracitat a la situació actual de l'afectat, ja que en cas contrari, aquest òrgan haurà de procedir a la seva cancel·lació i substitució d'ofici per les dades corresponents rectificades o completades (sens perjudici de les facultats reconegudes als afectats per l'article 16 LOPD).

En relació amb el principi d'exactitud i sobretot, en relació als fets imputats en aquest procediment sancionador, resulta molt il·lustrativa la Sentència de l'Audiència Nacional de data 18/07/2007 –confirmada pel Tribunal Suprem mitjançant Sentència de data 10/06/2011:

“(…)Comunicación que se efectuó mediante carta, en sobre cerrado, dirigido al denunciante identificado con su nombre y dos apellidos, pero en el que por error se consignó un domicilio distinto del por él facilitado, el domicilio de su ex mujer, en el que aquél no residía.

Es decir, la entidad aseguradora eligió para comunicar dicha información una carta en sobre cerrado, que es un medio adecuado para tratar de preservar la confidencialidad de la información en cuestión.

Carta que dirigió al asegurado, al que se identificó correctamente con su nombre y apellidos, siendo dicho señor el destinatario de la carta y por ende de la información. Sin embargo, el domicilio que se hizo constar en el sobre no correspondía al afectado, consignándose por error el domicilio de una tercera persona, en el que no residía el afectado y en el que se entregó la carta a él dirigida.

Ahora bien, el hecho de que la carta se entregara en un domicilio incorrecto no significa que la información que contenía se pusiera a disposición de la persona que residía en dicho domicilio, pues el destinatario de la misiva era el denunciante, era a él a quien se dirigía la carta y el facultado para abrirla.

Es evidente que una entidad aseguradora que por la función que desempeña realiza un gran número de tratamiento de datos debe extremar las cautelas a la hora de tratar dichos datos, especialmente cuando los datos objeto de tratamiento son datos de salud, por eso debió haberse asegurado que el domicilio del denunciante era el realmente facilitado por él y no el de su ex esposa. Sin embargo esa inexactitud en la consignación del domicilio, a la vista de las circunstancias concurrentes a las que más arriba nos hemos referido, podría haber dado lugar a una vulneración del principio de calidad de datos del artículo 4.3 LOPD pero no a una infracción del deber de secreto del artículo 10, que es la infracción apreciada por la resolución impugnada, que no consta acreditada y a la que debemos atenernos.”

En el cas que ens ocupa, es considera acreditat que l'ICASS va efectuar un tractament de dades personals contrari al principi de qualitat de les dades en la seva vessant d'exactitud i veracitat, ja que en el moment d'introduir en el seu sistema informàtic les dades personals de la persona aquí denunciant va associar al nom d'aquesta persona una dada inexacta, ja que va registrar una adreça diferent de la que ella havia fet constar a la seva sol·licitud d'iniciació del procediment. Aquest error, produït per falta de la diligència deguda, va comportar que la resolució de data 08/04/2011 per mitjà de la qual, es reconeixia un determinat grau de

disminució a la persona sol·licitant de la mateixa –i que incloïa dades de salut, especialment protegides- arribés a una adreça diferent de la que la persona denunciant havia fet constar a la sol·licitud de reconeixement de grau que iniciava el dit procediment. En aquest sentit, es considera que l'ICASS ha actuat sense la diligència exigible, ja que com a entitat que realitza un gran nombre de tractaments per raó de les funcions que té atribuïdes, hauria d'haver extremat totes les cauteles alhora de registrar i tractar aquestes dades, sobretot tenint en compte que la informació que va arribar a mans d'un tercer contenia dades especialment protegides (dades de salut). En definitiva, tal com reconeix la Sentència de l'Audiència Nacional de data 08/10/2003: *"(...)Es claro que este registro de un dato inexacto supone la realización del tratamiento con conculcación del principio que exige la exactitud de los datos de carácter personal; pero precisamente porque tal principio aparece expresamente formulado en el artículo 4.3 de la Ley Orgánica 15/1999, la inobservancia de aquel principio constituye asimismo vez (sic) una vulneración del precepto legal que lo consagra."*

És per això que es considera que l'ICASS ha dut a terme un tractament contrari al principi de qualitat de les dades, en la seva vessant del principi d'exactitud o veracitat, i que per tant, ha comès la infracció prevista a l' article 44.3.c) de la LOPD.

Quart.- L'article 21.2 de la Llei 32/2010, de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, en consonància amb l'article 46 de la LOPD, preveu que quan les infraccions siguin comeses per una administració pública, la resolució que declari la comissió d'una infracció, haurà d'establir les mesures que escau adoptar perquè cessin o es corregeixin els efectes de la infracció.

En virtut d'aquesta facultat, i en consonància amb allò proposat per la instructora, es requereix a l'ICASS per tal que al més aviat possible, i com a màxim en el termini de 10 dies hàbils a comptar des del dia següent a la notificació de la resolució que posi fi al present procediment, dugui a terme la rectificació de l'adreça de la persona afectada en qualsevol suport en què hi figurés l'adreça errònia (inclòs el document de notificació de la resolució de data 08/04/2011), i que informi d'aquesta circumstància a la persona afectada, circumstància en la qual es podria aprofitar d'informar-la també sobre el resultat del requeriment efectuat a la persona que resideix a Lliçà de Munt per tal que retornés la documentació enviada erròniament. Un cop hagi dut a terme la mesura correctora assenyalada, en el termini de 10 dies hàbils n'haurà de donar compte a l'Autoritat per tal d'acreditar el seu compliment.

Fent ús de les facultats que em confereixen l'article 15 del Decret 278/1993, de 9 de novembre, sobre el procediment sancionador d'aplicació als àmbits de competència de la Generalitat de Catalunya,

RESOLC

Primer.- Declarar que l'Institut Català d'Assistència i Serveis Socials del Departament de Benestar Social i Família de la Generalitat de Catalunya ha comès una infracció greu prevista a l'article 44.3 c) LOPD en relació amb l'article 4 del mateix text legal.

Segon.- Requerir l'ICASS per tal que dugui a terme la mesura correctora especificada en el fonament de dret quart de la present resolució, en el termini de 10 dies hàbils comptadors a partir de l'endemà de notificar-se aquesta resolució. Un cop l'ICASS hagi dut a terme la

mesura indicada, en el termini de 10 dies hàbils n'haurà de donar compte a l'Autoritat per tal d'acreditar el seu compliment.

Tercer.- Notificar aquesta resolució a l'ICASS.

Quart.- Comunicar aquesta resolució al Síndic de Greuges, de conformitat amb el que preveu l'Acord Tercer del Conveni de Col·laboració entre el Síndic de Greuges de Catalunya i l'Agència Catalana de Protecció de Dades de data 23 de juny de 2006.

Cinquè.- Ordenar la publicació de la Resolució al web de l'Autoritat (www.apd.cat), de conformitat amb l'article 17.2 de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa d'acord amb els articles 26.2 de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre, de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades i 14.3 del Decret 48/2003, de 20 de febrer, pel qual s'aprova l'Estatut de l'Agència Catalana de Protecció de Dades, l'ICASS pot interposar, amb caràcter potestatiu, recurs de reposició davant la directora de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, en el termini d'un mes a comptar de l'endemà de la seva notificació, d'acord amb el que preveu l'article 116 i següents de la Llei 30/1992 o bé interposar directament recurs contenciós administratiu davant els Jutjats del Contenciós Administratiu, en el termini de dos mesos a comptar de l'endemà de la seva notificació, d'acord amb els articles 8, 14 i 46 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.

Igualment, l'ICASS pot interposar qualsevol altre recurs que considerin convenient per a la defensa dels seus interessos.

La directora

Esther Mitjans i Perelló

Barcelona, 4 d'abril de 2012